Ner 5. gr: 10.

TANDECIARZ.

RZECZY DAWNIEJSZE.

KATECHIZM POLSKI.

Pytanie: Kto stworzył Radę nieustającą?...

Odpowiedź: Gwarancya.

P. Co jest Gwarancya?...

O. Jest twórcą nierządu i niewoli Polski.

P. Na co gwarancya utworzyła Radę?...

O. Na to żeby ją znała, słyszała, i jéj rozkazy pełniła.

P. Wiele osób jest w Gwarancyi?...

O. Trzy, Król Pruski, Imperatorowa i Cesarz Austryacki.

P. Która z tych osób starsza, mocniejsza, potężniejsza?...

O. Wszystkie sobie równe, bo mają po kilkakroć sto tysięcy wojska.

P. Gdzie jest gwarancya?...

O. Za granicą od wschodu do zachodu, od południa do pułnocy.

P. Gdzie się gwarancya poczęła?

O. W Petersburgu w głowie Imperatorowéj.

P. Wiele jest rzeczy potrzebnych wiedzieć?

O. Cztery: że jest gwarancya, że się na trzech osobach zasadza, że nienawiść gwarancyi jest nieśmiertelna, że jest kara na Syberyi, a nagroda u Sztakielberga.

P. Wiele jest uczynków miłosiernych gwarancyi?

O. Dwanaście: łaknącego umorzyć, pragnącego zemdlić, ubogiego do reszty obedrzyć, chorego dodusić, podróżnego wypchnąć, niewolnika zaprzedać, po umarłych majątek zabrać, krzywdy nie wracać, nieumiejętnego odurzyć, błądzącego z drogi sprowadzić, Ojczyznę obedrzyć.

EWANGELIA.

Na początku było słowo o Królestwie Polskiém, a to słowo było między panami i monarchami, a wszystkie rzeczy przez moskwę się stały, bo bez moskwy nic się stać nie mogło, a co się stało na Elekcyi Stanisława, stało się za *złoto* i *ruble* bo te były oświeceniem senatorów, i to złoto oświecało ciemności na polu elekcyiném, a niektórzy szlachta téj ciemności pojąć nie mogli, był człowiek posłany od Carowéj

Moskiewskiej, któremu imie było *Repnin*, który przyszedł aby dał świadectwo o złocie Stanisławowskiém, aby wszyscy jednostajnie przez niego wierzyli, nie był ci on Stanisław, ale świadczył o złocie Stanisława, on miał prawdziwe światło, on je znalazł i wszyscy senatorowie, którzy trzymali stronę Stanisława, przyszedł do swojéj własności, a niektórzy z Korony i Litwy nieprzyjęli *Go*, a którzy *Go* przyjęli dał im moc i sposób stać się bogatemi, którzy nie z krwi Polaków ani z krwi patryotów, ale z woli *Carowej Moskiewskiéj* ożywili się, z jego tedy słowa nic się nie stało na początku, i niedługo między niemi mięszkał, bo on był pojmany przez jednego po koronacyi, a oni widzieli go z chwałą wyjeżdżającego z Warszawy, na kobyle ku Marymontowi, z chwałą jakoby jednego przez Moskwę, z nieszczęściem Polaków na tron mocą forsowanego nie mającego żadnego prawa.

KRYTYKA.

Michaś od laski, a drugi od krzyża *a b)*
Pewne nieszczęście dla Narodu zbliża,

a.b). Prymas Poniatowski, Mniszek Marszał: W.K.

Jeden jest płatny z skarbu Katarzyny,
Drugi ma krocie z niemieckiej krainy,
Powszechność cała takiego jest zdania,
Że *Adaś* z Puław, i *Staś* od Humania, c.d)
Biorąc dzieniuszki i Reneńskie złote,
Już porzucili staropolską cnotę,
I *Kazio*, choć jest piękna Matedora, e)
Cóż gdy uczęszcza do Ambassadora;
Nawet *Władysław* poczciwy staruszek f)
Wart wziąść po pępku, lub niżéj brzuszek,
Każdy z nich mówi że grunt jest Ojczyzna,
Kochać ją gotów, gdy mu będzie żyzna,
Inaczéj woli iść i do Prusaków,
Byle ułowić z milion szostaków,
Franuś, co duszą przylgnął do Moskali g)
Część swą zszarpaną, niewiem czy ocali?
Adamek złodziej, co został Przeorem,
Miewał przyjaźni z rozmaitym dworem,
Czém zgrzeszył tém niech pokutuje ściśle
W wór go zawiązać i utopić w Wiśle.

Dictionarium Latino Polonicum seu Calepinus Aulicus. (z r. 1640.)

Animusz szlachetny, *dissolutus*.

---

c.) X. Czartoryiski Jenerał Ziem Podolskich — d) Potocki, Jenerał Artyl. e) Ex Podkom. Poniatowski—f) Gurowski Marszałek Litew. g) Branicki Hetman W. K. h) Adam Poniński Podskar. W. Koron. za piecem u żyda zmarł.

Bespieczny, *impudens.*
Bik, żak, *modestus.*
Błazen, *humilis, apertus.*
Czatownik, *depraedator.*
Chlebodawca, *ebriosus.*
Czysty pachołek, *Exlex.*
Czysty wgrosz, *usurarius.*
Czujny o sobie, *malitiosus.*
Dobry człowiek, *prodigus.*
Dobry towarzysz, *leviculus.*
Dworstwo, *mendacium.*
Dworzanin. *dicaculus.*
Enuch, *castus.*
Frant, *adulter, fornicarius.*
Gospodarz, *avarus, injuriosus.*
Gość w domu, *damnum speciosum.*
Kulfan, *doctus.*
Koniec prawa, *perjurium.*
Melancholik, *diligens, in negotiis.*
Męstwo, *homicidium.*
Niebiesiadnik, *temperans.*
Niefrasowny, *otiosus, desidiosus.*
Nieda sobie na gębie grać, *homicida.*
Niemiec, *sedulus.*
Obrona uczciwego, *tumultus.*
Ostrożność, *suspicio.*
Po polsku, *omnia insolenter.*
Po usarsku, *omnia elatè.*
Po kozacku, *omnia perperam.*
Po jezuicku, *omnia astutissime.*
Polityk, *fastuosus.*
Poborca, *trifur.*
Przemyślny, *rapax.*

Przysługa, *Adulatio.*
Prostak, *virtutum cultor.*
Prokurator, *praevaricator.*
Poseł na sejm, *privato commodo inhians.*
Przęślica, *subdupium.*
Ptaszki smażone, *bis martires.*
Rząd, *impunitas.*
Rokosz, *seditio.*
Rozsądek, *temeritas.*
Szafarz, *fur.*
Sąmsiad, *injurius.*
Syn koronny, *tumens.*
Szlachcic wolny, *inobediens legi, regi, deo.*
Szlachcic urodzony, *superbus.*
Stały, *pertinax.*
Tchórz, *patiens.*
Towarzyski, *obtemperans.*
Urząd, *munerum captator.*
Wiadomy, zna się na ludziach, *detractor.*
Włoszek, *discretus.*
Wojskowy, *miles sediciosus.*
Xięża czystość, *fornicatio.*
Xięża kucharka, gospodyni, *meretrix.*
Xięże dzieci, *ossa Sanctorum.*
Zabawniczek, *chartarum lusor.*
Zabiegły, *injustus.*
Zachowanie, *adulterjum.*
Żołnierz, *expoliator.*
Zwyczaj, *dissolutio.*

DWIE TRÓJCE 1827.

Jedna Trójca ta co w niebie
Druga tu na ziemi,
Czcijmy obie choć do siebie
Nie są podobnemi.
Druga mówi że ma z nieba
Moc nadaną sobie,
O tém wątpić niepotrzeba
Czcijmy Trójce obie!

Kiedy Greków garstka mała
Rwała swe kajdany,
Pierwsza pomoc im swą dała
Aby zgnieść tyrany.
W innym druga postąpiła
W Kadyxie sposobie,
Bo Riega powiesiła
Czcijmy Trójce obie!

Piekłem karze ta co święta,
Stryczkiem ta co silna
Która bardziéj z nich zawzięta
Spytajmy się Wilna.
Żałuj pierwsza Ci przebaczy
Druga nadto tobie
Gruby mundur włożyć raczy
Czcijmy Trójce obie!

Pan Bóg na śmierć syna skazał
Franuś choć nie Bogiem
Jednakże postąpić kazał
Z zięciem jakby z wrogiem.
Jezusa djabły niewzięły
Napoleon w grobie,
Choć trzy dni dawno minęły
Czcijmy Trójce obie!

Aby Bogiem Synem zostać
Oleś liberalny,
Wziąwszy na się ludzką postać
Sejm zgromadził walny,
Lecz bydź ludów zbawcą zwany
W krótce sprzykrzył sobie,
Kostuś rządzi Warszawiany
Czcijmy Trójce obie!

I duch święty choć przyrzeka
Dotrzymać nie głupi,
Niech lud sobie skutków czeka,
On łupi i łupi.
Lecz zaśpiewa kiedyś licho
Królom w strasznéj dobie
My témczasem siedźmy cicho
Czcijmy Trójce obie! —

SPIS PRZEDMIOTÓW

ZAWARTYCH W TANDECIARZU POSZYCIE PIERWSZYM.

Afisz na benefis Szczę: Potockiego str: 1.
Dekret na Biskupa Skarszewskiego szubienicy . . . . . „ 6.
Odezwa do Sandomierzanów . . . „ 12.
Pieśń Huzara Węgierskiego w r. 1809 „ 13.
Nowiny 15, 21, 29, 37, 55, 63, 72, 79, 87 *i* 95.
Żale Podstolego do Skarbnika nad zepsutą młodzieżą . . . . . 17 *i* 27.
Wiersz Góreckiego Antoniego na statuę Jana III w Warszawie . . „ 26.
Przekleństwo Narodu na zdrayców Oyczyzny . . . . . 26 *i* 35.
Katechizm Polski . . . . . „ 41.
Ewangelia . . . . . „ 42.
Krytyka . . . . . „ 43.
Dwie Tróyce. . . . . . „ 47.
Dykcyonarz Polsko-Łaciński . . . „ 44.
Wiek bronzowy Lorda Byrona 49, 58, 65 *i* 73.
Przypadki Pana Golenia . . . . 81 *i* 89.

SPIS KSIĄŻEK

ZŁOŻONYCH W KSIĘGAR: WARSZAW: DO SPRZEDANIA.

1. *Pamiętnik Sandomierski, czyli Starożyt Polski i Litwy z lat* 1829 *i* 1830 *Tom:* 2. *z rycinami* . . . . . *złp.* 44.
2. *Grobowiec Katarzyny Jagielonki Królowéy Szwedzkiéy.* . . . . „ 6.
3. *Porządek Pogrzebu N. Zygm: Aug: Króla Polskiego r.* 1573 *przepisany gr:* 20.
4. *Sententia, albo zdanie JX. Arcyb: Stan: Karnkowskiego, względem wyiazdu Zygmunta III. r.* 1593. . *gr:* 20.
5. *Wiazd wspaniały Jerzego Ossolińskiego posła Króla JMci Władysława IV do Rzymu, r.* 1633. . *gr:* 15.
6. *Proiekt wiecznego bezkrólewia, w r.* 1831 *ponowiony* . . . . . *zł:* 2.
7. *Tandeciarz przez księdza Walkę, pismo satyryczne* . . . . . *zł:* 6.